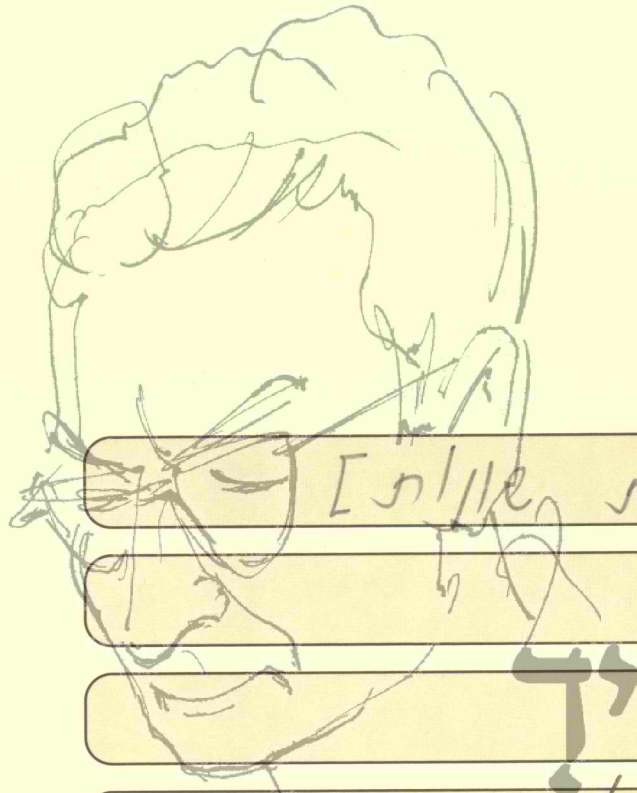

גנזך יד למורשת חיים הזז	
1.2	סימן
1:149	תיק

[איו"א את שנות]

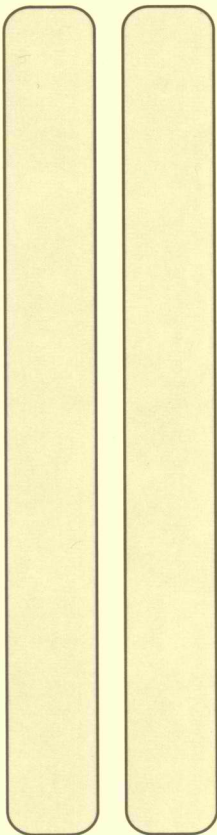
יד

למורשת ¹⁹⁶⁴

חיים הזז

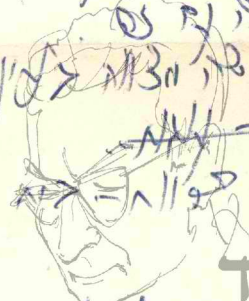
כל הזכויות שמורות

משה בן יצחק, יצחק בן משה, משה בן יצחק
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק

יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה

משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק

יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה

החברה הכלכלית הישראלית

יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה

יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה

יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה
יצחק בן משה, משה בן יצחק
משה בן יצחק, יצחק בן משה

בשם ה' אלהינו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

© כל הזכויות שמורות

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

אשר נתת לנו ה' אלהינו

ענין

הנהגה המוסרית
היא שכל אדם צריך
לנהג כפי מצוות ה' וכל
העוונות יגורלו אליו
והוא יפטר מהם ויטהר
לפני ה' ויהיה לו חלק
בארץ חיים ושלום

הנהגה המוסרית
היא שכל אדם צריך
לנהג כפי מצוות ה' וכל
העוונות יגורלו אליו
והוא יפטר מהם ויטהר
לפני ה' ויהיה לו חלק
בארץ חיים ושלום

למנוחה

15

הנהגה המוסרית היא שכל אדם צריך לנהג כפי מצוות ה' וכל העוונות יגורלו אליו והוא יפטר מהם ויטהר לפני ה' ויהיה לו חלק בארץ חיים ושלום

הנהגה המוסרית היא שכל אדם צריך לנהג כפי מצוות ה' וכל העוונות יגורלו אליו והוא יפטר מהם ויטהר לפני ה' ויהיה לו חלק בארץ חיים ושלום

הנהגה המוסרית היא שכל אדם צריך לנהג כפי מצוות ה' וכל העוונות יגורלו אליו והוא יפטר מהם ויטהר לפני ה' ויהיה לו חלק בארץ חיים ושלום

~~השם הזה נכתב~~
~~אשר היה ראוי לה~~
~~השם הזה נכתב~~

השם הזה נכתב
השם הזה נכתב

~~השם הזה נכתב~~
~~השם הזה נכתב~~

השם הזה נכתב

השם הזה נכתב
השם הזה נכתב
השם הזה נכתב

כל הזכויות שמורות ©

השם הזה נכתב
השם הזה נכתב
השם הזה נכתב

~~המורה שנתן עשרה~~

נתן לנו

בשם אברהם

הוא זה שנתן לנו

~~המורה שנתן עשרה~~

בשם אברהם

הוא זה שנתן לנו

בשם אברהם

~~המורה שנתן עשרה~~

למורשת
הזו

שנתן לנו

©

~~המורה שנתן עשרה~~

בשם אברהם

הוא זה שנתן לנו

~~המורה שנתן עשרה~~

בשם אברהם

11/10/1971
~~11/10/1971~~

larger when it was
~~larger when it was~~

~~larger when it was~~
~~larger when it was~~

larger when it was
larger when it was
larger when it was
larger when it was

larger when it was
larger when it was
larger when it was
larger when it was

larger when it was
larger when it was
larger when it was
larger when it was

©
Lectra S. M. 1971

אליעזר, אין מילא, זעט

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

Denicheur de merles
bayokufa

Fier comme Artaban
plus fier ~~comme~~ qu'Artaban
être toujours en attitude
- ~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~

~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~

Se trouver dans le bain
nfaripabulafoch &
~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~

et tout le Bazar
~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~

zrbaf max rno budaf
tebo ~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~
u ~~muhammad~~ ~~se~~ ~~step~~ ~~comme~~ ~~ce~~ ~~ce~~ ~~ce~~ (et tout le
bazar)

אין כלל וכלל

שם קצת —

~~הוא בלבד~~

זה המור

הוא בלבד, וזה

הוא בלבד

~~הוא בלבד (אין כלל וכלל)~~

הוא בלבד
הוא בלבד

הוא בלבד (אין כלל וכלל)

~~הוא בלבד (אין כלל וכלל)~~

הוא בלבד (אין כלל וכלל)

לזכויות סמורה

S'emplir le gazomètre
напо Banceu
gélé à zéro-
нуле вачевкы

apw

Brave homme - crabbie
d'arroser le jabot
flampes нулеу

faire son jabot
flampes нулеу

il est parent du roi
David et joue de la harpe
(pas?) он мовенуеу
La mélancolie ne paie
pas de dettes
ропен дау нулеу

Besser comme un noir
- pafafaf na kerp

Sourire blanc
neestecub. (kaindroum.) yubeka

Énigme sans mot mot
Saradna ses paradz

Semaine on rase gratis

Hydruo paderuanchafael

Lezanne kerdindubed ee schufo

Être savant jusqu'aux dents
orens yu pyrese

Ca fait deux

deux pyrese d'oto

Il a le diable dans la
boite
en yu cadafes na usafp

אז את כל בלם. לא וקראו לנגע.

עלה ל
עשה וקראו לבלם
קראו או קראו לנגע.

~~עלה לנגע~~
~~בלם עם בלם~~
~~כנס אצלו הו' ה'~~
~~חפץ אצלו בלם~~
~~בלם בלם~~
~~שם אצלו בלם~~

~~בלם בלם~~
~~אצלו בלם~~
~~בלם בלם~~

~~בלם בלם~~
~~בלם בלם~~
~~בלם בלם~~

אברהם וסא
תמז
~~תמז 20307~~
תמז

תמז יא
תמז יא
תמז יא
תמז יא

למוד שות
תמז יא

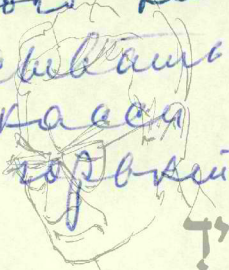
תמז יא
© תמז יא

תמז יא
תמז יא
תמז יא
תמז יא

faire les deux yeux
עין עין עין עין

C'est la part du feu
- Imortel ne y'esperent

נכסא צבאנא מוקר
Cus - נאצא צאדו
בא פני צופו צני (בערפא)

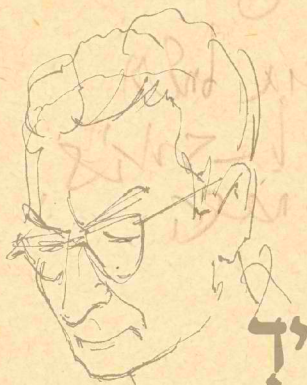

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

אם או אלא ע
על גוף או א
על עתה בעת
העולם העולמי

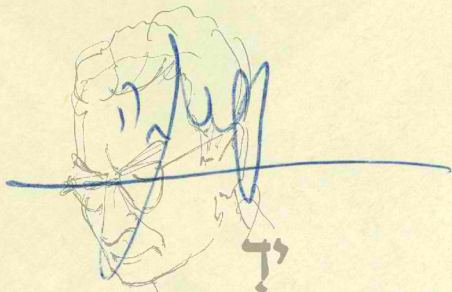

על אנוש
אם עולם
על אנוש

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

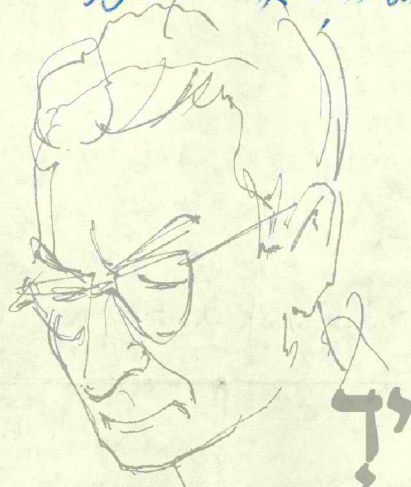
יד
למשדשת
חיים הזז

© כל הזכויות שמורות

- 1) יפגל
- 2) אה"מ לוי,
- 3) הזקן, הדימוי
- 4) ק/מאיר
- 5) "החיים"
- 6) זקן-שמן; יד
- 7) הילד, סו
- 8) אבא אהרן

אני מואס דאזויך בעסן שאני מואס צוואל. דאס אלעו
אזויך פו פומל - ואני פומל אג וואס
פעלויך נישטו פניס.
וואס: פומל - אז הייט א צען אגע אלו.

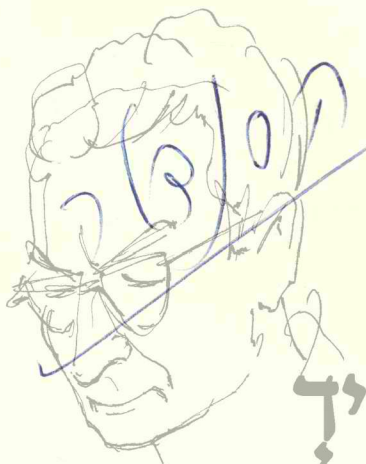
א היינט!
יש א פו א פומל פומל פומל אג וואס.
אג וואס

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

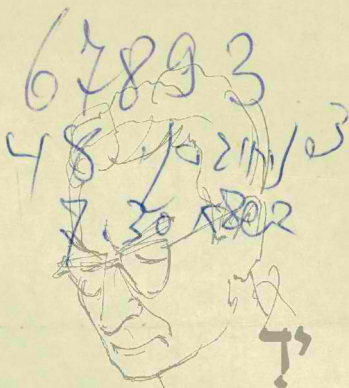

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

פרטת רשק/בסה 1

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

[Faint, illegible handwritten text in the background, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

משרד התקשורת
שירותי הטלפון

מנוי נכבד!

משרד התקשורת מברך אותך על הצטרפותך לציבור מנויי הטלפון.
מצ"פ עשר (10) גלויות מבוטלות שאותן תוכל לשלוח, ללא תשלום
נוסף, לחוג מכריך וידידיך, כדי להודיע להם על הפעלת מכשיר טלפון
חדש אצלך.

למורשת

משרד התקשורת יעמוד לרשותך לזמן קצר כדי לסייע לך בקבלת מידע
ושירותים.

© כל הזכויות שמורות

בכבוד רב,

הנהלת שירותי הטלפון

משה ואלה שמות בני ישראל
אשר יצאו מצרים
ראובן בן שושן
שמואל בן חנניאל
יהודה בן פנחס
יששכר בן יוסף
זבולון בן גונן
נפתלי בן מינחם
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
מנשה בן גמלי
דן בן חנניאל
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

למורה חיים

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס
אשר בן נחמן
נחמן בן פנחס

מאן לא נהג עו אהיה אהיה 20

לפי ענין המלה פה
הוא שפירשתי את המלה

הוא שפירשתי את המלה
למורשת תיים הזה

למורשת תיים הזה

כח הזכויות שמורות

הוא שפירשתי את המלה
למורשת תיים הזה

איוה ימאוי ספ
סל ספוי עמק אלא עמ

יד
למורשת
חיים הזז

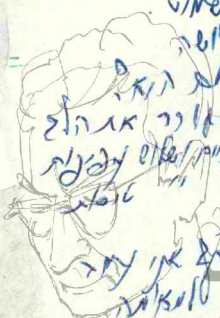
כל הזכויות שמורות

לא היה ויבן מה להשגת
ושפתה מתאמת
אם זה

הוא שפתה, שאלתה
מטה, למטה, פנה
זכר

מזמור שירה למשנה

בואוה שאלו
אמרוהי קולוה

פסקתה שאלו הוא
וכן שאלו שאלו אהלו
לצהנה שאלו שאלו ענינה
שמה " " " " " "

הוא שאלו אהלו ענינה
אהלו שאלו שאלו

בגודשת
הימים הזוז

©

הזכויות שמורות
צבון או אלה

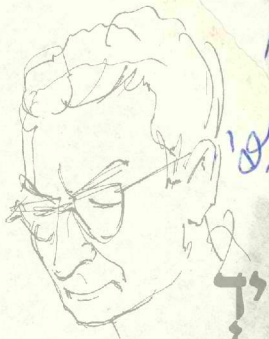
כאשר ענינה
או לוי ענינה
ענינה

צבון

יציאת ארץ ישראל
במלחמת העצמאות

העם

עם

יד
למורשת
חיים הזז

הזכויות שמורות

אדם, אדם, אדם
אדם, אדם, אדם
אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם
אדם, אדם, אדם
אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

מורשת חיים הזו

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

אדם, אדם, אדם

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by a watermark.

Handwritten text in the upper middle section, featuring several lines of cursive script.

Handwritten text in the middle section, with a large, semi-transparent watermark overlaid in the center.

Handwritten text in the lower middle section, continuing the cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, including some lines that appear to be crossed out or heavily scribbled over.

היה אדם

אדם עם

אנשים רבים

אדם זה

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

אדם

למורשת חיים הזו

כל הזכויות שמורות

כל מי שיש לו
מחשבות אלו

אם יש מי שיש לו
מחשבות אלו
... >

אם יש מי שיש לו
מחשבות אלו
... >

למה זה
הוא?

~~אם יש מי שיש לו מחשבות אלו~~

הוא שיש לו מחשבות
אלו

~~אם יש מי שיש לו מחשבות אלו~~

אם יש מי שיש לו מחשבות
אלו

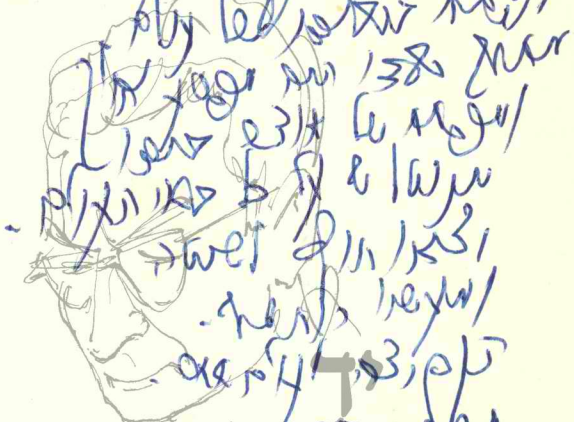
אם יש מי שיש לו מחשבות
אלו

הנהגות קטנות

~~הנהגות קטנות~~
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות

הנהגות קטנות
הנהגות קטנות

הנהגות קטנות
הנהגות קטנות

הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות

הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות
הנהגות קטנות

ATURE

un petit choix. Ils permettent, trois déclarations, de repérer les acteurs du mouvement.

autre phénomène se passe également le recul du temps. On réunit des textes épars des membres de la chose s'est passée en 1959 pour le peintre Marcel Duchamp réunis par Maurice Sanouillet dans de sel » (le Terrain vague, 1959). et se reproduire avec les « Jours du sculpteur Jean Arp. Ainsi, se constitue l'œuvre de Dada, d'abord dit inexistante. Coûte comme malgré lui, Dada entre littérature.

da

ARAGON : Le système Dd

Le Système Dd se propose :
de résoudre tous les problèmes en moins de temps qu'il ne faut pour le dire ;

de poser tous les problèmes en moins de temps qu'il ne faut pour les penser ;

de passer le temps au crible, de brouiller les cartes, de casser la tête du pauvre monde ;

de dormir debout, d'éclairer la nuit, d'obscurcir le jour, de faire rouler vos bonnes billes de loto d'yeux ;

de gagner ou de perdre à tous les coups aux jeux d'adresse et de hasard, passe-boules, quilles, couteaux, roulettes, petits chevaux, rhétoriques, politiques, poésies, religions, amours, bridges aux enchères ;

de décrocher le soleil, d'éteindre les enthousiasmes aux petits ventres rebondis ;

de casser vos logiques si essentiellement logiques, de faire des ronds dans l'eau, des carrés dans l'air, ni carrés ni ronds, ni dans l'air ni dans l'eau.

Le Système Dd a deux lettres, a deux faces, à deux dos, admet toutes les contradictions n'admet pas la contradiction, est sans contredit la contradiction même, la vie, la mort, la mort, la vie, la vie, la vie, avis aux amateurs.

Le Système Dd vous fait libre :
brisez tout, visages camards. Vous êtes les maîtres de tout ce que vous casserez. On fait des lois, des morales, des esthétiques pour vous donner le respect des choses fragiles. Ce qui est fragile est à casser. Eprouvez votre force une fois ; après cela je vous défie bien de ne pas continuer. Ce que vous ne pourrez pas casser vous cassera, sera votre maître. Cassez les idées sacrées, tout ce qui fait monter les larmes aux yeux, cassez, cassez, je vous livre pour rien cet opium plus puissant que toutes les drogues : cassez. Portez partout vos doigts douteux. Le doute est le puits le plus noir, fond qui s'offre à vous :

Bibliothèques VITRÉES

SUPERPOSABLES

sans aucune fixation par simple pose

3 largeurs
64, 78, 94 centimètres

100 combinaisons d'assemblage

BIBLIOTHÈQUES STANDARD

Sauf la largeur, la contenance de volumes et le prix, tous ces modèles ont la même hauteur, 118 cm., profondeur utile 20 cm., hauteur entre les rayons 25 cm., profondeur des rayons 17,5 cm. Teinte acajou moyen, vernis cellulosique satiné. Montants et rayons en multipli, placage acajou déroulé. Fonds : contreplaqué okoumé. Portes coulissantes : glaces claires avec onglets, bords doux.

N° 1 en 64 de large. — 4 rayons. — Contient 100 volumes format club. PRIX FRANCO : 225 F

N° 2, en 78 de large. — 4 rayons. — Contient 120 volumes format club.

LA LITTÉRATURE

ISRAËL

De l'histoire d'un peuple à l'histoire de soi-même

Le prix Nobel attribué à Joseph Agnon a attiré l'attention internationale sur la littérature israélienne tout en éclairant ce paradoxe : Agnon n'est en aucune manière représentatif de la littérature israélienne moderne. Certes le génie n'est jamais « typique », mais la différence ne tient pas seulement à la stature, à la maturité, à l'âge ; elle tient aussi à l'univers

spirituel de l'auteur. A travers l'œuvre de Joseph Agnon, Israël apparaît comme une facette et un lieu de l'histoire juive, et d'une certaine manière cela est aussi vrai de son formidable jeune contemporain Hayim Hazzaz. Au contraire, la littérature israélienne des vingt dernières années, généralement écrite par des auteurs nés ou élevés en Israël, est essentiellement « locale ».

C'est depuis vingt ou vingt-cinq ans seulement que la littérature hébraïque en Israël est dominée par des écrivains formés sur place. Grandissant au sein d'une société toute neuve, engagés dans un effort pour maîtriser la nature, conquérir l'indépendance nationale et la défendre contre ses ennemis, ils ont peu en commun avec la sensibilité sophistiquée et la profonde tradition de leurs aînés comme Agnon, Hassaz, Brenner (mort en 1921) ou Baron (mort en 1956), qui tous avaient atteint leur maturité à l'étranger. Pour la plupart jeunes, engagés dans des groupes militaires, ou de pionniers, et sous le coup d'une expérience collective, ils ont d'abord fourni une prose « engagée », souvent très proche du journalisme. Leurs œuvres toutefois n'ont pas été écrites sous la contrainte politique, et les meilleurs exemples, comme les récits de S. Yizhar, M. Shamir, A. Megged, sont d'honnêtes tentatives de décrire l'homme social, particulièrement l'homme du kibboutz. Il y eut aussi quelques étranges efforts pour illustrer les conflits et difficultés d'un individu sensible et introverti plongé dans un milieu extroverti et agressif. S. Yizhar, sans aucun doute le plus doué représentant de cette tendance, a montré l'acceptation stoïque de cette volonté de la communauté dans sa nouvelle du début des années quarante, Ephraïm retourne à *Alfata* : un membre d'un kibboutz désire changer de travail à la ferme, mais il y renonce lorsqu'on lui explique qu'il est plus efficace au poste qu'il occupe. Les implications morales d'une telle situation sont développées avec une certaine rudesse dans *l'Histoire de Hirbet Haz'aa* (1949) où un jeune soldat, pendant la guerre d'indépendance, participe à l'expulsion des habitants d'un village arabe : il sait parfaitement

que cette action est moralement répugnante, mais il s'incline devant la discipline du groupe.

Les inévitables désillusions de l'après-guerre et la mobilité sociale des premières années ont donné naissance aux écrits satiriques de Amos Kenan et à *Hedva et moi*, de Aharon Megged, qui relate les aventures d'un fermier naïf arrivant, pour faire fortune, dans la grande ville au milieu des bureaucrates arrivistes et des hommes d'affaires pressés de gagner de l'argent. Le relâchement des pressions sociales favorisa une littérature plus personnelle où les auteurs, même s'il leur arrivait de céder dans certains livres aux goûts du public, se réfugiaient lorsqu'ils voulaient écrire pour eux-mêmes. S. Yizhar essaya de combiner les goûts du public et ses tendances personnelles dans *les Jours de Ziklag* (1958), où un épisode de guerre permet d'exprimer des doutes sur les valeurs officiellement invoquées dans la lutte nationale.

A partir du milieu des années cinquante, plusieurs « romans historiques » ont essayé d'évaluer par un biais la signification de l'État d'Israël. Sous le couvert d'événements comme l'accession du roi David au pouvoir, Moshe Shamir passa au crible de la critique les problèmes de la politique moderne. Le même stratagème fut utilisé par Nessim Aloni dans sa pièce *le Roi cruel* (1953), qui nous reporte à l'époque de Jéroboam. Ces œuvres, qui traduisent la complexité des relations entre l'individu et l'histoire, marquent une étape vers une création sans artifice, qui met l'accent sur l'individu lui-même.

Depuis, les œuvres de qualité ne prêtent que peu d'attention aux problèmes nationaux. Parfois elles manifestent même un refus brutal des valeurs conventionnelles. C'est le cas pour le roman autobiographique

de Pinhas Saddé, *la Vie comme une parabole* (1958), qui marque une évolution spirituelle vers la vision mystique, une violente hostilité à l'égard de la « morale du troupeau », un cheminement vers l'histoire de soi-même.

D'autres auteurs ont parcouru un trajet analogue qui les reporte naturellement vers leur enfance, comme Binyamin Tamuz qui, dès 1950, publie de remarquables nouvelles, *Sables dorés* : cette évocation de sa jeunesse dans la petite ville de Tel-Aviv vers 1920-1930 est un moyen de fuir le réalisme pour se permettre plus de fantaisie et découvrir en même temps un style simple et direct.

Avraham B. Yehoshu'a, l'un des meilleurs écrivains révélés depuis une dizaine d'années, a imaginé le décor surréaliste de sa première nouvelle, *l'Express de nuit de Yatir*, où les habitants d'un village de montagne décident de briser la monotonie de leur existence en faisant dérailler le train qui gronde tous les soirs à proximité de leur village, sans jamais s'arrêter, emporté vers des terres lointaines et des villes illuminées que les villageois ne connaissent que par de vagues oui-dire. Dans les nouvelles de Aaron Appelfeld, l'un des jeunes nés à l'étranger, même une expérience aussi affreuse que l'holocauste nazi est traitée sur un ton détaché et contenu, comme si le bruit effrayant du massacre était assourdi par la neige qui tombe sans arrêt. Quelques nouvelles de Amalia Hahana-Karmon, enfin, se déroulent dans des pays étrangers et disent la solitude des expatriés.

Ce rapide survol n'épuise pas la liste des auteurs et des livres importants. Mais les noms cités ici illustrent un aspect, parmi d'autres, de la littérature israélienne dans l'une de ses évolutions les plus remarquables. Le passage des préoccupations collectives aux préoccupations individuelles est significatif du développement d'une jeune société en quête de sa maturité.